

SUPPLEMENT

The Fast Of עשרה בטבת As Holocaust Remembrance Day

It would appear from the excerpt below that before the State of Israel instituted a Memorial Day for the Holocaust that the Chief Rabbinate of Israel declared that the fast of the tenth of **טבת** should incorporate Holocaust memorials.

An excerpt from pages 109-110 of the book: **ספר המועדים-כרך**:
 ח'–ימי מועד וזכרון⁴ edited by Dr. Yom Tov Lewinsky:

צום עשרה בטבת – לזכר חורבן אחרון

הרבנות הראשית לארץ ישראל גילגלה ליום חייב, לצום עשרה בטבת את המאורע המר והאיום בחיינו ובחיי כל הדורות של בית ישראל: יום הזכרון לקדושים, לששת המיליונים של אחינו בני ישראל שהשמידו הגרמנים ימ"ש.

מנבוכדנאצר מלך בבל, שהחריב את ירושלים, לפני המישים יובלות שנים ומעלה-עד הרוצחים הגרמנים נמתח הקו. ביום זה החל מלך בבל להסתער על חומת ירושלים, ושליטי, "עם התרבות" בגרמניה אשר באירופה, המשיכו- לאחר אלפיים שש מאות ועשרים וחמש שנים- להשמיד ולהרוג את בני עמנו, באכזריות שלא היתה כדוגמתה, בדם קר ובתכנית מדוייקת. בעזרת המדע ואנשי המדע של ארץ גרמניה, בסיועם של רופאים ומהנדסים, חוקרים ומלומדים, בביצוע חיות אדם ואנשי דמים ומרמה.

Translation: Because of the most bitter and overwhelming event that occurred in our lifetime and in the life of all the generations of the Jewish People, the office of the Chief Rabbinate of Israel caused the fast of the Tenth of Teves to be declared a mandatory fast; so that it would become the day of remembrance for the martyrs, the Six Million of our Jewish brothers, whom the German people, may their memory be erased, massacred. One can draw a straight line from the acts of Nebechednezzer, King of Babylonia, who destroyed Jerusalem, more than 50 Jubilee periods before to the murders undertaken by the Germans. On that day, the Tenth of Teves, the King of Babylonia began his assault on the walls of Jerusalem. The leaders of Germany, the country that boasted of the highest cultural sophistication in Europe, after 2625 years, picked up where Nebechednezzer left off and massacred our brothers with a cruelty never seen before, in cold blood and with a detailed plan. With the help of science and with scientists of German descent, with the aid of doctors and engineers, researchers and academics, they perfected their method of executing other human beings by murder and through trickery.

4. This book is available for downloading at www.hebrewbooks.org.

הרבנות הראשית בישראל תיקנה להדליק באותו יום נרות־נשמה לזכר הקדושים, לומר "קדיש" ולהתפלל לעילוי נשמתם. עצרות־עם ואזכרות לקדושים ולקהילות הקודש נערכות בבתי־כנסת רבים. הקהל אומר קדיש וכמה מזמורי תהילים, פסוק אחר פסוק: א-לוהים לנו מחסה ועוז (תהלים מ"ו), מזמור לאסף, א-לוהים באו גויים בנחלתך (שם, ע"ט). א-לוהים אל דמי לך (שם, פ"ג), שיר המעלות ממעמקים (ק"ל) ואח'. הרבנים דורשים מעניין היום, החזנים עורכים אזכרת נשמות לששת המיליונים שנספו, משמיעים "א-ל מלא רחמים" בנוסח מיוחד, ולאחר תפילת "עלינו" שר הקהל כולו את הימנון־הפרידה של הקדושים "אני מאמין".

Translation: The Chief Rabbinate of Israel instituted the practice to light on the Tenth of Teves yahrzeit candles in memory of the martyrs, to recite Kaddish and to pray for the elevation of their souls. Public assemblies for the purpose of remembering the martyrs and for the lost communities were to be arranged in all synagogues. Those congregated were to recite Kaddish and a few chapters of Tehillim, together, verse after verse. Such chapters as: Elokim Lanu Ma'Chaseh V'Oz (Tehilim 47), Mizmor L'Assaf, Elokim Ba'Oo Goyim B'Nachalasecha (ibid. 79); Elokim Al Dami Lach (ibid. 83); Shir Ha'Ma'Alos Mi/Ma/Amakim (130) and others. The congregational Rabbis were to deliver speeches related to the theme of the day. The cantors were to arrange cantorial commemorations for the Six Million who perished. They were to recite, out loud, Kail Melech Rachamim with a special tune. After completing the prayer service and reciting the Tefila of Aleinu, the congregation was to sing the song the martyrs chose to be their last words: Ani Ma'Amin.

רבים נוהגים לצאת לבתי הקברות שבמקום, להשתטח על אפר הקדושים, שהובא לארץ אחרי השואה. במיוחד מורגש האבל באותו יום בירושלים עם עליית המונים אל הר ציון, שם מודלקת ברטט המנורה בת ששת הקנים, לזכר ששת המיליונים שניספו, ונציגי הגלויות השונות מתכנסים ב"מערת האפר" שבה שלושים ואחת צנצנות מלאות אפר הקדושים. נאמרות קינות, ישנות וגם חדשות, – "א-לי פולין ועדיה", א-לי א-לי" ועוד.

Translation: Many followed the custom to visit the cemeteries where the ashes of the martyrs were brought after the Holocaust to be properly buried in order to spend some time in the presence of the remains of the martyrs. The feeling of loss was felt the greatest in Jerusalem with the arrival of many who came to visit Har Tzion. It was at Har Tzion that the candelabra of six branches symbolizing the Six Million who perished was lit in a show of great respect. Representatives from a variety of Diaspora communities would enter the "Cave of Ashes" in which 31 urns of the martyrs' ashes had been placed for safekeeping. They recited Kinot, old and new, such as Eili Polin V'Adeha and Eili Eili⁵ and others.

בשנת תשי"ב נפתח באותו יום על הר ציון " אוהל הונגריה" ובו כעין תערוכה בצילומים ומיסמכים לשואה שעברה על אחינו בארץ זו. בשנת תשי"ג נפתח שם " אוהל

5. The text of these kinot are available for viewing in the within chapter of Dr. Lewinsky's book.

להבין את התפלה

ליטא", ובו מאות צילומים ותמונות, מיסמכים ותעודות מחיי מאתיים ועשרים קהילות הקודש שהושמדו שם על ידי הגרמנים וגרוריהם הליטאים, תמונות של בתי-כנסת וישיבות, מוסדות צדקה ותרבות, וכיו"ב. אחריה תפילות והסוורים במרתפי השואה, שר כל הציבור את שירת "אני מאמין" ו"התקווה".

Translation: On Asara B'Teves in the year 5712 (1951) on Mount Tzion they opened a "Tent of Hungary" in which was depicted through pictures and models the great tragedy that our brothers endured in that country. In the year 5713 (1952) they opened there the "Tent Of Lita" and in it were found hundreds of photographs and depictions, models and documents depicting the life of 250 holy communities that were destroyed by the Germans and their allies the Lithuanians, pictures of synagogues and Yeshivos, charitable and cultural institutions and others. That was followed by prayer and stirring words about the Holocaust. Then all assembled sang the song: Ani Ma'Amin and Hatikva.

הרב א. י. אונטרמאן

Rabbi A.Y. Unterman

זכרון לחורבן אחרון

כבר עברו כמה שנים אחרי השואה האיומה, שהביאה ממשלת הנאצים על עם ישראל, ועדיין לא מצא חורבן יהדות אירופה את ביטוי הנכון, בצורה של אבל לאומי. עדיין לא נשמעה הקינה המרה וזעקת-השבר, שתביע את מלוא עומק הטראגדיה של השמדת ששת מיליון יהודים, שתוקיע את קלון הרוצחים והשותקים מסביב גם יחד – האחראים במישרין ובעקיפין לטבח הנורא הזה.

Translation: Some years have past since the end of the Great Holocaust which the Nazi Government inflicted upon the Jewish People, yet the significance of the destruction of the European Jewish communities still has not found an appropriate expression, in the form of a communal day of mourning. We have yet to hear the bitter and heart broken words of sorrow that will express the deep tragedy of the loss of Six Million lives and that will properly accord dishonor to both the murderers and to those who stood by silently who shared equally although indirectly responsibility for the great carnage.

יותר מדי קרובים היינו אל המאורע, ואי אפשר היה לנו למצוא ביטוי לשמועות המזעזעות על ההרג האכזרי, ששיתקו את כל מיתרי הלב. אבל כעת, משהתרחקנו קצת מבמת השואה, ניתן לנו להביט ממרומי ציון המשוחררת אל גיא-ההריגה שבאירופה ולראות את התמונה המבהילה בשלימותה. והתמונה מהרידה ואיומה מאוד. כל מה שבא עד כה לידי גילוי, על ידי פירסום תעודות ומקורות שונים, אינו אלא חלק בלבד, השאר עודנו שרוי בערפל. ואף העובדות שכבר הגיעו אלינו עד כה, כשהן לבדן, מקפיאות את הדם בעורקים ומסמרות את שערות ראשינו. רק ירמיהו הנביא היה יכול לקונן על חורבן קהילות קדושות לאלפים ועל הרג של ששה מיליון ישישים וצעירים, אנשים נשים וטף, באכזריות

של המצאות המדע החדש על ידי צמאים לדם ושואפי רצח.

Translation: We were too close to this event and so we were unable to find the right response to the earth shattering reports of this cruel massacre as our emotions lay paralyzed. But now that time has created a distance between us and the events of the Holocaust, we need to look down from the vantage point of a free Zion upon the depth of the European tragedy and to project a real and earth shaking picture of what occurred. That picture is very frightening and very immense. What has been revealed to date by way of testimony and documentary evidence is only the tip of the iceberg. The majority of what occurred is still shrouded in darkness. Had the incidents about which we have already learned been the total of the events that occurred, they would have been enough to have caused our blood to boil and our hair to stand on end. Only someone like Yirmiyah Ha'Navi would have the ability to properly cry out and to compose appropriate elegies commemorating the destruction of thousands of holy communities and the death of Six Million people, young and old, adults and children, in such a cruel manner, using new technology by those thirsty for blood and whose goal was the murder of others.

עכשיו קבענו יום־זכרון תמידי לחורבן זה, הוא יום עשרה בטבת, יום תענית ציבור לדורות. הצום שבו התחיל החורבן הראשון, ראוי לשמש יום־זכרון גם לחורבן האחרון, על סף הגלות האחרונה. ביום זה עלינו להתרומם מעל לענייני השעה ולהתייחד עם זכרם של קדושינו, שנשארו נאמנים לנצח ישראל ומסורים לחזון הגאולה עד הרגע האחרון. שירת „אני מאמין” שלהם תישאר לנצח הימנון קדוש ונערץ, וזכרונם של גיבורים אלה ישאר חרות על לבם של כל בני ישראל ולא יימחה לנצח. זכרון הקדושים ימריץ אותנו למעשים כבירים, להתרוממות הרוח, לאיחוד כל הכוחות לתכלית קדושה של בניין האומה בארצנו.

(מתוך שידור ב"קול ישראל", עשרה בטבת, תש"ט)

Translation: We have now established a day of remembrance to be held each year to commemorate this great destruction. That day is the Tenth Of Teves, a day that had been set aside as a public fast day for generations. That is the fast day that commemorates the beginning of the destruction of the First Beis Hamikdash. It is the appropriate day on which to commemorate the latest example of Jewish genocide particularly as we enter the post-Diaspora period. On this day it is incumbent upon us to set aside our everyday activities and to gather together to remember those who perished since they remained dedicated to the future of the Jewish People and believed so strongly in the ultimate redemption of the Jewish People. Their song of Ani Ma'Amin will forever remain a holy and elegant song. The memory of those who died will forever remain etched in the hearts of all Jews and their memory will never be forgotten.

Let our memories of the martyrs inspire us to undertake great acts, to uplift our spirits and to cause us to funnel all of our efforts to the holy work of building a Jewish nation living in a Jewish homeland.

(From a speech that was broadcast over Kol Yisroel Radio, 10th of Teves, 5709, 1949)